

Dato: 28. januar 2016

Dok.: 1841016

UDKAST TIL TALE

**til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål W
fra Folketingets Retsudvalg den 28. januar 2016**

Samrådsspørgsmål W:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer han vil tage, for at forhindre at varetægtsfængslede har uhindret adgang til telefoni og internet?”

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Trine Bramsen (S).

1. Jeg vil gerne takke for denne lejlighed til at adressere et problem, som ligger mig på sinde.

Det er aftalt, at jeg her i den åbne del af samrådet begynder med spørgsmålet om, hvilke initiativer der vil blive iværksat for at styrke indsatsen mod mobiltelefoner og internet i fængslerne generelt.

Derefter vil jeg i den lukkede del af samrådet gå over til spørgsmål i tilknytning til sagen om terrorangrebet i København.

Men altså nu – først nogle ord om den generelle problemstilling:

2. Når folk afsøner en fængselsstraf eller varetægtsfængsles for en forbrydelse, er det alvor.

Når vi taler om nultolerance over for mobiltelefoner i fængsler og arresthuse, er det alvor.

Men alligevel må vi desværre konstatere, at samrådspørgsmålet afspejler den realitet, at det ikke er lykkedes at holde mobilerne ude af vores fængsler og arresthuse.

I de senere år er der fundet i størrelsesordenen 1.500-2.000 telefoner årligt. Der indsmugles formentligt mange flere, som aldrig bliver fundet.

Lad mig sige det helt klart:

Dén situation er ikke holdbar.

Dén realitet vil jeg ikke acceptere.

2. Udbredelsen af mobiltelefoner i fængsler og arresthuse er ikke en ny udfordring.

Det har været et prioriteret indsatsområde i flere fler-årsaftaler.

Retsudvalget har løbende taget problemstillingen op over for skiftende justitsministre.

Og kriminalforsorgen har gennem årene arbejdet for at dæmme op for problemet.

Men når vi sidder her i dag, må vi bare konstatere, at vi fortsat er langt fra målet.

Men det er ikke en option at lade stå til.

3. Før jul bad jeg kriminalforsorgen om at forøge antallet af uanmeldte visitationer.

Som illustreret med al ønskelig tydelighed, da DR i starten af året afdækkede, at en af de varetægtsfængslede i sagen om terrorangrebet i København var aktiv på Facebook, står det imidlertid klart, at vi bliver nødt til at tage betydeligt mere effektive midler i brug.

4. Et af flere tiltag, som vil kunne sikre en langt mere effektiv bekæmpelse af indsmuglingen af mobiltelefoner, er såkaldte kropsscannere - ligesom vi kender det fra lufthavne.

Hvis vi med scannere mere effektivt kan opdage forsøg på at indsmugle mobiltelefoner, er vi kommet et langt skridt.

Det er derfor min hensigt hurtigt at indlede forsøg med sådanne scannere i flere af kriminalforsorgens lukkede institutioner.

Forsøget vil kunne sættes i værk inden for kriminalforsorgens eksisterende økonomiske rammer. Anvendelse af kropsscannere kræver etablering af en lovhjemmel –

det forventer jeg at søge Folketingets tilslutning til i løbet af de kommende måneder.

5. Som jeg vil komme tilbage til ved besvarelsen af det næste spørgsmål, er der særlige grupper af indsatte, som det er uacceptabelt kommunikerer med omverdenen.

Det gælder ikke mindst indsatte i sager med relation til terror.

Derfor har jeg anmodet kriminalforsorgen om at udarbejde nye retningslinjer for risiko- og analysebaserede visitationer – herunder ved anvendelse af de håndholdte mobildetektorer, der nu findes i alle fængsler og arresthuse.

De nye retningslinjer skal sikre en mere målrettet indsats over for de indsatte, som ikke skal have adgang til at kommunikere med omverdenen.

Retningslinjerne udarbejdes i tæt samarbejde med Rigsadvokaten, Rigspolitiet og PET.

6. Jeg forventer ligeledes, at kriminalforsorgen fremover anvender hundekorpset målrettet i indsatsen mod mobiltelefoner. Kriminalforsorgens hunde, som i dag er

særligt trænedede i at finde narkotika, skal derfor trænes til at finde telefoner.

7. Det mest effektive middel mod mobiltelefoner i fængsler og arresthuse er at forhindre, at de overhovedet kan anvendes.

Derfor er jeg også aktuelt ved at undersøge mulighederne for tekniske hindringer for brug af mobiltelefoner i fængsler og arresthuse.

Jeg er ikke så optaget af teknikken. Dét, der interesserer mig, er, at vi finder løsninger, der hjælper os med at få bugt med problemet i praksis.

Til det formål har jeg bl.a. anmodet kriminalforsorgen om at indhente erfaringer fra andre lande om den praktiske anvendelse af forskellige tekniske løsninger.

8. Den eksisterende aftale om kriminalforsorgens økonomi udløber i år.

Jeg anser bekæmpelsen af mobiltelefoner i landets fængsler og arresthuse som et vigtigt tema i de kommende drøftelser om kriminalforsorgens økonomi.

Jeg kan ikke garantere, at der fremover aldrig vil findes mobiltelefoner i fængslerne.

Men jeg kan garantere, at den fremadrettede indsats skal forbedres væsentligt i forhold til i dag.

Indsatte skal ikke kunne fortsætte en kriminel livsstil, mens de sidder i fængsel. Så når jeg taler om, at der skal være respekt – så gælder det også indenfor fængslets mure.